

Departement	Vraag
SZW - 1	<p>Erkent het kabinet dat de inkomensverschillen in 2006 zijn gegroeid? Zo ja, welke conclusie trekt het hieruit voor het beleidsprogramma en de nieuwe begroting die op prinsjesdag zal worden gepresenteerd? Gaat het nieuwe kabinet goedmaken wat het vorige kabinet verkeerd heeft gedaan door het denivellerende koopkrachtbeleid van vorig jaar te compenseren met een nivellerend koopkrachtbeleid voor volgend jaar? (SP)</p> <p>Antwoord: Over het algemeen kan niet worden gesteld dat in 2006 de inkomensverschillen zijn gegroeid. Voor sommige huishoudtypen heeft 2006 nivellerend (alleenstaanden en tweeverdieners zonder kinderen) uitgewerkt, voor andere groepen juist denivellerend (huishoudens met kinderen). Dit had voornamelijk te maken met de stelselwijziging in de zorg. Huishoudens die in het oude ziektekostenstelsel relatief weinig betaalden, zijn meer gaan betalen en huishoudens die relatief veel betaalden juist minder. Bij stelselwijzigingen moet men zich niet fixeren op al te specifieke koopkrachtcijfers. Het introduceren van nieuwe stelsels leidt onvermijdelijk tot zowel positieve als negatieve inkomenseffecten.</p>
SZW - 2	<p>Ik concludeer dat het vorige kabinet erin slaagde om honderdduizenden mensen van een uitkering naar een baan te helpen en dat dit kabinet mensen in een uitkering laat zitten. Bovenop dit alles weigert het kabinet ook nog eens te spreken over een vereenvoudiging van het ontslagrecht. Het twijfelt zelfs of het ontslagrecht überhaupt op de agenda van de inmiddels berucht participatietop moet staan. Van de minister van Financiën en van de minister-president hoor ik daarover verschillende geluiden. Ik wil daarom graag een helder antwoord op de volgende vragen. Zet het kabinet het ontslagrecht op de agenda van de participatietop? Is er al een datum voor deze top? Komt die dit jaar of in de komende jaren? (VVD)</p> <p>Antwoord: Het Coalitieakkoord geeft aan dat er nog voor de zomer een participatietop komt waarbij in de context van een beoogde verschuiving van baan- en uitkeringszekerheid naar werk- en inkomenszekerheid aan de orde moeten komen de thema's arbeidsmarktbeleid, scholing en opleidingen, WW en flexibilisering en de betekenis van het ontslagrecht daarvoor. Zodra datum en agenda bekend zijn, zal het kabinet de Tweede Kamer op de hoogte stellen.</p>
SZW - 3	<p>De afgelopen jaren zijn in deze zaal een aantal structurele hervormingen door drie kabinetten-Balkenende vaak verdedigd als noodzakelijk. Dat geldt bijvoorbeeld voor de WAO. Het kabinet -- dat maakt het debat over de doelstellingen zo belangrijk -- wilde vooral minder uitkeringen. In de vele debatten met minister De Geus hebben wij erop aangedrongen dat hij zich ook verantwoordde over de vraag wat er dan gebeurt met al die mensen die uit de WAO worden geknikkerd. Waar blijven ze? Komen ze aan het werk? Wat is er met ze aan de hand? Minder uitkeringen is geen doelstelling, maar bureaucratie, boekhouding. Uit het jaarverslag van Sociale Zaken -- dat is nu voor het eerst eindelijk eens opgeschreven, waarvoor hulde -- blijkt dat ruim de helft geen werk heeft. Men herkeurt nog steeds, maar de helft heeft geen werk. En dat terwijl de operatie al ruim twee jaar loopt. Wat is de reactie van dit kabinet daarop? Dat geldt in bredere zin ook voor de positie van mensen met een arbeidshandicap. Het aandeel van mensen met een arbeidshandicap dat werkt en zelfstandig in een inkomen kan voorzien, is gedaald. Dat doet het al sinds 2002. Wat is de reactie van het kabinet daarop? (GL)</p> <p>Antwoord: In de brief aan de Kamer van 16 februari 2007 bij de twee laatste deelonderzoeken over de herbeoordelingen heeft de toenmalige minister van SZW geconstateerd dat twee zaken van het allergrootste belang zijn bij de uitvoering van de herbeoordelingen: perspectief op participatie en een zorgvuldige uitvoering (Kamerstukken II, 2006/07, 26 448, nr. 323). Tevens is aangegeven dat op beide punten vooruitgang wordt geboekt, maar dat verbetering nog mogelijk en nodig is. De onderzoeken maken deel uit van de onderzoeksreeks "Herbeoordeeld ... en dan?" die de uitvoering van de herbeoordelingen nauwgezet volgt en bevatten veel informatie over de positie van herbeoordeelden, zowel qua werk, inkomenspositie, re-integratieondersteuning e.d.</p>

	<p>De brief van 16 februari is vervolgens besproken in een algemeen overleg met de Kamer, op 22 maart jl. (Kamerstukken II, 2006/07, 26 448, nr. 329).</p> <p>Op 12 oktober 2006 is voorts de Arbeidsgehandicaptenmonitor naar de Kamer gestuurd (Kamerstukken II, 2006/07, 29 461, nr.23). Daarin is inderdaad geconstateerd dat de arbeidsmarktdeelnemers van mensen met een arbeidshandicap in de periode 2002-2005 is gedaald. Dit is een zorgpunt. In de begeleidende brief wordt dan ook het belang geconstateerd van een versterking van de arbeidsmarktpositie van mensen met een arbeidshandicap en van de beeldvorming. Ook deze brief is aan de orde geweest tijdens het algemeen overleg van 22 maart jl.</p> <p>De regering acht de arbeidsdeelnemers van gedeeltelijk arbeidsgeschikten van het grootste belang. In het Coalitieakkoord zijn daartoe beleidsvoornemens uitgewerkt, bijvoorbeeld in het kader van de WAO/WIA-paragraaf.</p>
SZW - 4	<p>Neemt dit kabinet het oordeel van het CPB over de mogelijke effectiviteit van maatregelen wel serieus? Dan zouden wij wat opschieten in het debat. Heeft dat ook betekenis voor het compromis dat gesloten is over de AOW? De fractie van GroenLinks is een hartstochtelijk voorstander van het zo snel mogelijk fiscaliseren van de AOW. Het door de coalitiepartijen gesloten compromis vertoont echter grote gelijkenis met de VUT-/prepensioenoperatie. Er wordt heel veel overhoop gegooid met nagenoeg geen effect op de vergrijzing. Het CPB is in termen van effectiviteit buitengewoon hard in haar oordeel over dit voorstel. Wat doet het kabinet met dit oordeel? Dit lijkt mij relevant voor het debat. (GL)</p> <p>Antwoord:</p> <p>Het kabinet neemt het oordeel van het CPB serieus. Het kabinet zal dan ook de opvattingen van het CPB betrekken bij de nadere vormgeving van de maatregel gericht op het bevorderen van de arbeidsparticipatie van 63 jaar en ouder en het vergroten van de houdbaarheid van de overheidsfinanciën. Het CPB is wel wat snel in zijn oordeel. Veel moet immers nog worden uitgewerkt. Het kabinet beschouwt de woorden van het CPB als een welkome aansporing om goed naar deze vormgeving te kijken.</p> <p>Het kabinet neemt de uitdagingen van het houdbaar maken van de collectieve voorzieningen ook serieus en wil met nieuw beleid een derde van de vergrijzingskosten opvangen. Het idee hierbij is dat in drie periodes, dat wil zeggen voor 2020, houdbare overheidsfinanciën worden bereikt. Uitgangspunt is een structureel overschot in 2011 van +1,0% BBP. Daarnaast wil het kabinet de arbeidsparticipatie bevorderen, met name die van groepen die nu langs de kant staan. Ten slotte, wordt een viertal maatregelen genomen die de houdbaarheid verbeteren met 0,7% BBP, waar onder de maatregel gericht op het bevorderen van de arbeidsparticipatie van 63 jaar en ouder en het vergroten van de houdbaarheid van de overheidsfinanciën.</p>